NN 93/2018 (19.10.2018.), Presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske broj: UsII-93/18-7 od 25. rujna 2018.

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

1815

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Senke Orlić-Zaninović, predsjednice vijeća, Eveline Čolović Tomić i Ane Berlengi Fellner, članova vijeća, te sudske savjetnice Ivane Mamić Vuković, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d. iz Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, kojeg zastupa Irena Brezovački, dipl. iur. temeljem generalne punomoći, broj: SU-511/2013, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Općine Bedekovčina, koju zastupa opunomoćenik Ivan Sente, odvjetnik u Zagrebu, Ivana Šibla 9, u predmetu radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i izdavanja potvrde o pravu puta te utvrđivanja naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj 25. rujna 2018.

presudio je

I. Usvaja se tužbeni zahtjev.

Poništava se djelomično rješenje Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti klasa: UP/I-344-03/16-11/323, urbroj: 376-10-18-14 od 1. veljače 2018.

II. Ova će se presuda objaviti u »Narodnim novinama«.

Obrazloženje

Tužitelj pravovremenom tužbom osporava djelomično rješenje tuženika kojim se pod točkom I. izreke utvrđuje se da je tužitelj infrastrukturni operator za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu izgrađenu na tim rješenjem navedenim česticama u k.o. Bedekovčina, k.o. Komor i k.o. Poznanovec, pod točkom II. izreke se utvrđuje ukupno 2.0003,00 m^3 elektroničke komunikacijske infrastrukture na česticama iz točke I. izreke rješenja i točkom III. izreke utvrđena je naknada od 11.445,15 kn godišnje, koju je tužitelj dužan plaćati Općini Bedekovčina od 18. kolovoza 2017.

Tužitelj je ovo rješenje pobija iz svih zakonskih razloga.

Ističe da je tuženik pogrešno primijenio materijalno pravo jer je u tijeku ovog postupka, dakle nakon zaprimanja zahtjeva kada je na snazi još bio Pravilnik o potvrdi i naknadi za pravo puta (»Narodne novine«, broj 152/11, 151/14), došlo do stupanja na snagu Pravilnika o izmjenama i dopunama Pravilnika o potvrdi i naknadi (»Narodne novine«, broj 95/17), a tuženik je primijenio odredbe novog Pravilnika, koji je za tužitelja nepovoljniji, iako taj novi Pravilnik nije važio u vrijeme pokretanja postupka. Poziva se na odluke Europskog suda i ustavnog suda Republike Hrvatske, kao i na ustaljenu upravno sudsku praksu, prema kojoj se samo procesne odredbe novih propisa mogu primjenjivati u tijeku postupaka koji su pokrenuti prije njihovog stupanja na snagu pa je trebalo primijeniti materijalno pravne odredbe starog Pravilnika, jer je trenutak pokretanja postupka odlučan za primjenu materijalnog prava. U tom smislu ukazuje i na odredbu članka 29. Zakona o elektroničkim komunikacijama (»Narodne novine«, broj 73/08, 90/11, 133/12, 80/13 i 71/14) koja je propisivala da se naknada plaća nakon što se izda potvrda o pravu puta.

Osim toga prigovara i netočnom utvrđivanju nadnevka početka obveze, jer je ona utvrđena od dana zaprimanja zahtjeva Općine Bedekovčina, koji je kasnije dopunjen.

Nadalje, ističe da je tuženik priznao pravo vlasništva i upravljanja općini, a time i status ovlaštenika naknade za pravo puta za nekretnine za koje nije nedvojbeno utvrđeno da bi se nalazile u vlasništvu općine tijekom cijelog vremenskog razdoblja za koji joj je priznata naknada kao i za nekretnine koje se uopće ne nalaze u samovlasništvu općine.

Navodi da u ovom postupku nije nedvojbeno utvrđeno da je općina na dan 18. kolovoza 2017., koji dan tuženik u osporenom rješenju navodi kao dan zaprimanja zahtjeva, bila vlasnik svih nekretnina obuhvaćenih osporenim rješenjem te ostala vlasnik svih tih nekretnina u čitavom razdoblju od zaprimanja njezina zahtjeva pa do donošenja rješenja, štoviše na

više čestica u k.o. Komor, prema podacima zemljišnih knjiga, Općina Bedekovčina je suvlasnik, a ne samovlasnik, a nije podnosila zahtjev u ime i za račun drugih suvlasnika pa prigovara i neekonomičnom postupanju, zaključujući da se rješenje tuženika odnosi na cijelo administrativno područje Općine za što nema osnove u zakonu.

Predlaže da Sud tužbeni zahtjev uvaži i poništi osporeno rješenje.

Tuženik u odgovoru na tužbu, u kojem predlaže odbiti tužbu, ističe da je u osporavanom rješenju pravilno primijenjena odredba članka 5. stavka 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta (»Narodne novine« 152/11., 151/14. i 95/17. – dalje: Pravilnik) kojim je navedeno da će tuženik za razdoblje od zaprimanja zahtjeva rješenjem utvrditi infrastrukturnog operatora količinu i vrstu elektroničke komunikacijske infrastrukture koja je izgrađena te visinu godišnje naknade za pravo puta.

Navedena odredba primijenjena je temeljem članka 14. stavka 3. Pravilnika o izmjenama i dopunama Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta kojom je propisano da će postupci započeti po ranijem Pravilniku o potvrdi i naknadi za pravo puta biti dovršeni po odredbama ovog Pravilnika.

Spomenuta odredba Pravilnika je stupila na snagu tijekom trajanja ovog postupka pa je primijenjen članak 5. stavak 4. Pravilnika i određena naknadu za pravo puta za razdoblje od zaprimanja zahtjeva nadalje.

Mišljenja je da se pitanje povratnog djelovanja propisa, kada se propis tijekom trajanja upravnog postupka izmijeni, javlja samo u slučajevima kada nema prijelazne odredbe po kojoj bi trebalo postupiti, što ovdje nije slučaj. Poziva se na praksu ovog Suda i odluku Ustavnog suda Republike Hrvatske u postupku ocjene povratnog djelovanja odredbe Pravilnika o načinu utvrđivanja obujma građevine za obračun komunalnog doprinosa iz 2006. godine.

U vezi s prigovorima tužitelja da je u vrijeme pokretanja upravnog postupka bila na snazi materijalno pravna odredba članka 29. stavka 1. Zakona o elektroničkim komunikacijama (»Narodne novine«, broj 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14., ZEK) koja je propisivala da se za pravo puta na općem dobru i na nekretninama iz članka 27. stavka 1. ZEK-a plaća naknada na temelju izdane potvrde o pravu puta iz članka 28. ZEK-a dok prijelazne odredbe Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o elektroničkim komunikacijama (»Narodne novine« 72/17.) ne govore ništa o retroaktivnoj primjeni materijalno pravnih odredbi, a zbog čega je tuženik trebao primijeniti one materijalno pravne odredbe koje su bile na snazi u vrijeme pokretanja upravnog postupka, tuženik smatra da odredba članka 29. stavka 1. ZEK-a, na koju se poziva tužitelj, nije definirala trenutak od kojeg se ostvaruje pravo na naknadu već upućuje na primjenu Pravilnika i u tom dijelu se ova odredba nije mijenjala izmjenama ZEK-a iz 2017. S druge strane člankom 28. stavkom 4. ZEK-a propisano je da je infrastrukturi operator obvezan plaćati upravitelju općeg dobra ili vlasniku nekretnine naknadu za pravo puta.

U vezi s datumom zaprimanja zahtjeva 18. kolovoza 2017. godine, tuženik ističe da je taj nadnevak točno utvrđen, jer je tada zaprimljen zahtjev općine da se sukladno članku 28. stavak 6. ZEK-a utvrdi infrastrukturni operator za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu.

U odnosu na prigovor suvlasništva nekretnina na području k.o. Komar, navodi da je taj prigovor tužitelj trebao isticati tijekom postupka, što nije učinio pa je tuženik u dobroj vjeri i na temelju podataka tužitelja utvrdio nekretnine na koje se odnosi obveza te spori navod tužbe da se djelomično rješenje odnosi na čitavo administrativno područje Općine.

Zainteresirana osoba Općina Bedekovčina u bitnom tvrdi da je vlasnik ili upravitelj općeg dobra na svim nekretninama na koje se odnosi osporeno rješenje, da nije dopunjavala svoj inicijalni zahtjev i da pravo na naknadu za korištenje elektroničke komunikacijske infrastrukture ostvaruje svakodobni vlasnik nekretnine jer to proizlazi iz odredbe članka 28. stavka 6. i članka 27. stavka 1. Zakona o elektroničkim komunikacijama (»Narodne novine«, broj 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17. – dalje u tekstu: ZEK).

Predlaže odbiti tužbu.

Tužbeni zahtjev je osnovan.

Tuženik je osporeno rješenje donio na temelju odredbe članka 28. stavka 6. Zakona o elektroničkim komunikacijama (»Narodne novine« 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17., ZEK). Navedenom odredbom propisano je da upravitelj općeg dobra ili vlasnik nekretnine može pred agencijom pokrenuti postupak utvrđivanja infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu koja je izgrađena na općem dobru ili na nekretninama iz članka 27. stavak 1. ovog Zakona te utvrđivanje količine i vrste takve infrastrukture i visine naknade za pravo puta.

Prema odredbi članka 27. stavka 1. ZEK-a operatori javnih komunikacijskih mreža imaju prava infrastrukturnog operatora na cijelom području Republike Hrvatske, što obuhvaća gradnju, održavanje, razvoj i korištenje elektronički komunikacijske mreže i elektroničke komunikacijske infrastrukture na općem dobru na nekretninama u vlasništvu Republike Hrvatske i jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave te na nekretninama u vlasništvu drugih pravnih i fizičkih osoba u skladu s ovim zakonom i posebnim propisima.

Tuženik je osporeno rješenje donio temeljem zahtjeva zainteresirane osobe koja je zahtjev podnijela dana 18. kolovoza 2017., kako je to pravilno utvrđeno u postupku koji je prethodio donošenju osporenog rješenja, jer se podnesak zainteresirane osobe/podnositelja zahtjeva od 11. rujna 2017. ne može smatrati dopunom ili ispravkom prethodno